

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۱۰/۰۲

عبدالقیوم میرزاده

بن بست مذاکرات دوحه، شک و تردید ها در قبال سفر

عبدالله عبدالله به پاکستان

مذاکرات پر سر و صدای نماینده گان پاکستان بنام طالبان و نماینده گان دولت افغانستان در شهر دوحه قطر که با نمایش پر زرق و برق عربی وانعکاس وسیع رسانه ایی از جانب ایالات متحده آمریکا در تفاهم تنگاتنگ با پاکستان راه اندازی شد اکنون بنا بر خیره سری نماینده گان پاکستان (طالبان) مبنی بر پافشاری بر شیوه پیشبرد مذاکرات بر اصول فقه حنفی، معیار قرار دادن توافقنامه (امریکا - طالبان) و عدم توجه به خواست سازمان ملل متحد و جامعه جهانی مبنی بر آتش بس و توقف کشتار بیرحمانه مردم به بن بست مواجه گردیده است. گرچه امروز عبدالله عبدالله بعد از مذاکرات سه روزه با پاکستان در یک مصاحبه با آژانس فرانس پرس گفت: « یکی از موانع که جلو پیشرفت سریع گفتگو های دوحه است ، تا حدی زیادی حل شده است.» اینکه او با کدام اطمینان پاکستانی ها چنین بانگ برآورد معلوم نیست؟ همچنان طبق گزارش آژانس های خبری غربی خلیزاد نیز امروز وارد دوحه شد و بعد از ملاقات با هیئت های جانب دولت افغانستان و پاکستان (طالبان) بر تسریع روند گفتگو ها تأکید بعمل آورد.

هیئت ها پیوسته از عدم مداخله خارجیان بر گفتگو ها تأکید میدارند اما از یکطرف طالبان این گروه تروریستی آدمکشان وحشی خود نماینده خارجیان میباشند که با پول، زور و فشار امریکا در دوحه صاحب دفتر و دیوان گشته و با همان زور و فشار امریکا در انظار جامعه بین المللی (کبوتران صلح) معرفی شده و اکنون به این مذاکرات که از شروع تا ختم منافع امریکا - پاکستان را بر آورده میسازد و در مغایرت تام با منافع ملی افغانستان قرار دارد با شناسنامه های پاکستانی و پاسپورت های پاکستانی آورده شده اند. همچنان خلیل زاد امریکایی لایبی پاکستان به مجردی که دیروز مورخ ۳۰ سپتمبر ۲۰۲۰ از عدم تدویر جلسه هیئت های تماس دوطرف بنابر اختلافات شان بر سر نحوه پیشبرد مذاکرات با خبر گردید با شتاب خود را به دوحه رسانیده تا یقیناً هیئت دولت افغانستان را با تطمیع، فشار، تخویف و تهدید و دخالت مشهود در جریان مذاکرات آنها را به پذیرش شرط های طالبان مجبور گرداند. اینکه طالبان توافقنامه فیروزی ۲۰۲۰ (طالبان - امریکا) را منحنیث معیار اصول مذاکرات پیش شرط قرار داده اند خود گواه صریح فشار خلیل زاد میباشد. زیرا خلیل زاد خود پروژه تسلیمی افغانستان را به پاکستان آغاز کرده و با امضای توافقنامه ننگین فیروزی ۲۰۲۰ با یک گروه تروریستی با تمام وقاحت سر افکنده گی یک قدرت بزرگ جهانی را در حمایت از تروریستان شرکای القاعده به نمایش گذاشت. اکنون خلیل زاد با تمام ذرایع، وسایل، امکانات و سفر های پیهم به منطقه و جهان تلاش دارد تا پاکستان (طالبان) را در کشور ما بر سر قدرت آورد. او همچنان مامور تحقق تعهدات انتخاباتی ترامپ در جنوب آسیا نیز می باشد. موصوف از طریق این فشار ها و تهدیدات پروسه آغاز

د پانو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولۍ

گشته اش را تسریع میبخشد تا برای انتخابات نوامبر ریاست جمهوری امریکا به نفع ترامپ آرای بیشتر کمایی کند. او با نهایت بی شرمی از تمام قتل و کشتار بیرحمانه طالبان در سراسر کشور چشم پوشی کرده و این را نوعی امتیاز گیری بیشتر در میز مذاکرات قلمداد کرده و جنایات جنایتکاران حرفوی پاکستانی (طالبان) را در کشور ما وقیحانه توجیح میکند.

گفتگو های دوحه ناشنامه مضحکی است که خلیل زاد آنرا تحمیل کرده و هدف و یا اهداف اش هم معلومدار است که من در دو سال اخیر طی گزارشات مبسوطی به پیشینه و نتایج آن برای امریکا و منطقه پرداخته ام. اما در بحبویه این حالات و شرایط نهایت حساس و خطیر کشور ما عبدالله بنابر دعوت صدراعظم پاکستان به آنکشور مسافرت کرد و به نحوه بسیار شاندار مورد تفقد مقامات پاکستانی قرار گرفت قابل تعمق بیشتر میباشد. در آستانه سفر موصوف روز نامه های پاکستانی پروگرام ملاقات های موصوف را با مقامات پاکستانی که بخشی از این ملاقات ها با فرماندهان نظامی، سازمان استخبارات نظامی پاکستان و وزیر خارجه بصورت ملاقات های خاص دوفره دور از انظار در نظر گرفته شده بود، منتشر ساختند. سفر عبدالله بنابر ملاقات هایش با مقامات پاکستانی در آژانس های خبری پاکستانی، افغانی و بین المللی بازتاب بسیار اندک داشته و محتویات سفر و ملاقات ها همچنان مستور مانده است. تنها چیزی را که عبدالله بنابر خبرنگاران در اسلام آباد گفت این است که: «با پیام خوب به کابل میروم». تجربه موجودیت پاکستان در همسایگی افغانستان بوضاحت میرساند که از پاکستان به جزء از قتل عام، کشتار بیرحمانه مردم ما، انفجار، انتحار، راکت پرانی، غارت و قاچاق هرگز پیام خوبی به مردم ما روا نمیدارد. و از طرف دیگر با تحلیل نشیب و فراز های زنده گی عبدالله بنابر این نتیجه میتوان رسید و این احتمال هم بقوت میتواند وجود داشته باشد که این پیام پاکستانی ها برای شخص عبدالله بنابر احتمالاً خوب باشد، زیرا وی تا کنون برای رسیدن به اریکه قدرت به هیچ کشوری در منطقه و جهان باقی نمانده که بخاطر ثروت و مقام خود را فروخته باشد و برای نیل به اهداف اش از آنها استمداد نجسته باشد.

پاکستان منحصت کشور خصم، جنگ، فساد، مواد مخدر و مداخله از بدو ایجادش چون زخم سرطانی برای منطقه جنوب آسیا تنش آفریده بر علاوه مسئولیت بی ثباتی اوضاع در جنوب آسیا مسئولیت بیشترین حوادث غمبار کشور ما را نیز بدوش میکشد. این کشور متخاصم در قبال افغانستان از هیچنوع مداخله خلاف تمام موازین حقوق و روابط بین الدول تا سرحد راه اندازی جنگهای مستقیم، گسیل صد ها هزار جنگجویان تا دندان مسلح زیر نام مجاهد، طالب، داعش، القاعده و صد ها نام دیگر در تخریب، ویرانی، غارت عمومیهه داشته ها و هستی مادی و معنوی و بی ثباتی کشور ما تا سرحد راه اندازی جنگهای نیابتی کشور ما را بار بار به پرتگاه نیستی رسانیده است. بناً هر نوع تماس افراد عادی و مسئولین با این کشور متخاصم در هر سطح و موقعیت از دید مردم نباید بدورماند. مردم ستم کشیده کشور ما از تجاوزات صریح این غده سرطانی درد های فراوان دیده اند و بار بار همه داشته ها و بهترینان، فرزندان و اعضای خانواده های شانرا از دست داده اند در این بیش از چهار دهه جنگ خانمانسوز و تجاوزات هیچ انسان این سرزمین از گزند مداخله پاکستان در امان نمانده است، پس مردم ما حق دارند بدانند عبدالله بنابر ملاقات با دشمنان آنها چه گفته است؟ چرا این دشمن خونی مردم ما که همین اکنون در تحت پلانهای سازمان استخبارات نظامی اش در سر تا سر کشور ما حمام خون جاری ساخته در زیر پای عبدالله بنابر فرس سرخ هموار میکند و خلاف نورم های دیپلماتیک از وی پذیرایی شاهانه بعمل می آورند و او هم بزعم خویش (پیام خوش) برای ما می آورد. اگر همزمان با این سفر و یا در جریان مذاکرات موصوف با مسئولین این کشور متخاصم جنگ و خونریزی در کشور ما متوقف میشد مردم ما به نیت و پیام، پیام آور باور میکردند در حالیکه شدت جنگ و خونریزی هم علیه مردم ملکی و هم علیه فرزندان نظامی ما روز تا روز شدت بیشتر کسب کرده و اوضاع به وخامت میگراید. مردم با یک نگاه اجمال از این اوضاع و احوال به این استنباط میرسند که سر کرده مافیا ها یقیناً یکبار دیگر مانند سلف خویش با خونهای پاک مردم و نظامیان کشور ما با این خصم معامله کرده است. در اذای معامله برای رهبری حکومت مؤقت که در این روز ها خلیل زاد شدیداً مصروف کمپاین منطوقی و بین المللی آن میباشد، خون سربازان صدیق و مردم بیگناه، منافع ملی و حاکمیت ملی کشور اش را معامله کرده است. اگر چنین نیست، پس چرا مردم را در جریان ملاقات ها و مذاکرات اش با این دشمن خونی نمیگذارند؟

در چنین شرایط بسیار حاد و سر نوشت ساز هر نوع تصمیمگیری در قبال مسایل جنگ و صلح، جریان مذاکرات مضحکه دوحه، آینده سیاسی کشور، مسئله حاکمیت و روابط با همسایگان خاصتاً همسایگان متخاصم چون پاکستان، ایران و روسیه در مشوره و آگاهی مردم و یا حد اقل، پارلمان، نماینده گان جامعه مدنی و نماینده گان احزاب سیاسی و سازمانهای اجتماعی صورت گیرد تا مردم با آگاهی از وضع و سر نوشت آینده خود و خانواده هایشان تصمیم در تأیید و رد این تصمیم گیری ها و موضعگیری ها اتخاذ بدارند. نباید مردم را چون گذشته ها کور کورانه برای تحقق اهداف خود خواهانه و جاه طلبانه خود مورد سوء استفاده قرار داد و در نتیجه آنها را سپر خویش ساخته و کفاره همه خود خواهی و جاه طلبی های شان را مردم از همه جا بی خبر ما با فدا کردن جان های شیرین شان، ریختن خون، برپادی و تباهی خود و کشور خویش بپردازند.

این سناریو ها چندین بار است که در کشور ما تکرار می‌گردد و مسئولین امور و سیاسیون چشم بسته از این مسایل می‌گذرند. چون پای فشار امریکا در میان است، غلامان حلقه بگوش، سیاست بازان فریبکار و عوام فریب هر کدام به منافع شخصی خود و آینده شان در جو سیاسی کشور فکر میکنند و منافع ملی کشور را فدای خواسته های خود میکنند. در همچو حالات و شرایط دولت و ارگانهای متشکله جمع مسئولین اطلاعات جمعی مکلف اند تا به هر نحوی که باشد مردم را از معاملات پشت پرده در هر سطح و مقامی که باشد آگاه سازند، و افکار عامه جهانی، سازمان های بین المللی و کشور های جهان از طریق دیپلوماسی فعال و ارسال نامه ها، کشور ها، سازمان های بین المللی، رهبران مقتدر و منتقد جهان در جریان این حوادث پشت پرده قرار داده شوند بگذار آنانیکه نیات شوم و ضد افغانی شان برملا می‌گردد با تمام ذرایع و امکانات که در دست دارند بر علیه جانبازان با شهامت و دلیر این وطن که نیات شوم این تجاوز گران و غلام بچگان داخلی شانرا جسورانه و شجاعانه برای مردم و جهانیان بازگویی میکنند، موزیانه استفاده کرده و از پشت خنجر بزنند، که یقیناً استقلال، آزادی و سرفرازی یک ملت رایگان بدست نمی آید. تاریخ در این باره قضاوت خواهد کرد.